

tioners eller paatænkte Forandringsers Skyld. Der er i Kommissionen bleven opkastet det Spørgsmaal, om der ikke maatte være Anledning, til foran „til Indgang“ at indsthyde de Ord „eller benyttes“, for derved at antyde, at det dog ikke alene kommer an paa den oprindelige Bestemmelse med Nabningen, men at der tillige maa sees hen til den factiske Benyttelse, og er der i den Henseende navnlig bleven anført det Exempel, at naar Thyven er gaaet ind igjennem en af de meget sædvanlig i Staldbygninger paa Landet nærmest til Udbringelse af Gjødningen bestemte Lemme, men en saadan ifølge sin Størrelse, hvad ofte er Tilfældet, uden Banffelighed kan benyttes, og virkelig factiff benyttes, til Passage ogsaa af Mennesker, bør han ikke ansees som Indbrudsthy. Man har imidlertid troet at turde forudsætte, at Domstolene ville forstaae Bestemmelsen paa en hermed overensstemmende Maade, hvilket ganske vist er Meninge, og man har derfor ikke anseet det for fornødent at gjøre noget Tillæg til de paagjældende Ord i den antydede Retning. Som ovenfor bemærket, har man af det andet Punktum i Fd. 11te April 1840 § 12 udsøndret de sidst omtalte Tilfælde, hvor Indbrudsthyveri „ellers“ har havt en farlig Character, hvilket ikke blot anbefaler sig derved, at disse Tilfælde i Realiteten have en særegen Strafbarhed og naturligt synes at sammenstilles med andre med Fare for Person forbundne Tyverier (Udkastets § 225 Nr. 5), men ogsaa derved, at den Maade, hvorpaa de nævnte Tilfælde ved Ordet „ellers“ ere sammenstillede med de forud omtalte natlige Indbrud m. v., hvor der ialfsald kun er en Præsumption tilstede for Gjerningens Farlighed for Mennesker, uden at dette Moment dog virkelig udtræves, i sig selv er lidet helbig. Men isvrigt svarer Udkastets § 225 Nr. 4 2det Punktum i det Bæsfentlige til det nævnte 2det Punktum i Fd. 1840 § 12, stadigt dog bortseet fra Straffebestemmelsen. Man har saaledes optaget begge de 2 der omtalte Tilfælde, Indtrængen (ved Indbrud eller Indstigen) ved Nattetid, og Indsnigen for at at øve Tyveri til saadan Tid, og der er fremdeles i Udkastets § 225 Nr. 4 2det Punktum lagt Vægt paa de to Betingelser, at

Sted. Ligesaalidt som i Fd. 1840 har man troet det nødvendigt eller muligt ved Angivelse f. Ex. af Klokketøttet eller deslige at bestemme, hvad der skal forstaaes ved Nattetid, men man har forudsat, at dette maa beroe paa de concrete Omstændigheder, og at der navnlig maa sees hen til, om det efter Nattstiden, Stedet og de øvrige Forhold var antageligt, at Husets Folk ikke vare oven Senge (jfr. Fd. 26de Marts 1841 § 1 i Slutningen), i hvilken Henseende bemærkes, at Straffebestemmelsen i Fd. 11te April 1840 § 12 2det Punktum af Domstolene ikke er funden anvendelig i et Tilfælde, hvor Thyven ved Indstigen igjennem et Bindue ved Midnattstid havde skaffet sig Indgang og stjaalet i et Huus, hvori der til den Tid, Gjerningsmanden vitterligt, afholdtes et Gilde, og hvor Beboerne desaaarsag vare oppe den hele Nat. Derimod har man anseet det for rigtig, til Udtrykket „i et beboet Sted“ at tilføje de Ord „eller beboede Leiligheder i samme“. Medens nemlig Udtrykket „beboet Sted“ maa forstaaes saaledes, at det omfatter saavel Huus som det til et saadant hørende Gaardsrum og Skib, turde det være tvivlsomt, om den vilde kunne siges at bryde ind i et beboet Sted, som, uden at bryde ind i Huset (idet han maastee har fundet Døren aaben eller allerede i Forveien har befundet sig der), gjør Indbrud i en enkelt aflukket, til Beboelse tjærende, Deel af Huset, en beboet Leilighed eller et beboet Værelse. Bestemmelsen synes imidlertid i ethvert Fald at burde omfatte dette Tilfælde, som aabenbart er fuldkommen saa kvalificeret som det Tilfælde, hvor Thyven kun er trængt ind og har stjaalet i den aflukkede, til et beboet Huus hørende, Gaardsplads. 2det man derfor har optaget den nævnte Tilføining, har man paa den anden Side ved sammes Affattelse havt for Øie, at Indbrud i en aldeles ubeboet Etage ikke bør gaae ind under den qualificerede Straffebestemmelse, naar Thyven ikke tillige er brudt ind i Huset, men allerede befandt sig der. Isvrigt turde der være Anledning til at bemærke, at ihvorvel det ikke udfordres, at Beboerne ere tilstede i Huset eller Leiligheden osv. paa den Tid, Indbruddet skeer, naar Huset eller Leiligheden dog maa siges at være beboet, maa det dog, som